

ת"פ 36796/08/18 - מדינת ישראל נגד אורי שושני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36796-08-18 מדינת ישראל נ' שושני(עציר)
תיק חיצוני: 360873/2018

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אורי שושני (עציר)

החלטה

הנאשם שלפני מבקש לצרף תיק נוסף התלוי ועומד נגדו והנדון בפני חברתי כב' השופטת הבכירה ש. לארי בבלי - ת.פ. 32823-3-18 ועניינו בסחר בסם מסוכן (להלן: "**התיק הנוסף**"), אל התיק דנן העוסק בעבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

המאשימה מתנגדת לצירוף זה, משני טעמים אשר מקורם אחד. ראשית, טוענת המאשימה כי התיק דנן קל יותר בחומרתו מהתיק הנוסף (עבירת סחר בסם בתיק הנוסף אל מול החזקת סם שלא לצריכה עצמית בתיק דנן) ושנית, גורסת היא כי התיק דנן חדש הוא כרונולוגית מהתיק המצורף. טעמים אלו, כך לשיטתה, מלמדים כי יש "**לשמור על האינטרס הציבורי**" ולמנוע "**פורום שופינג**" מן הנאשם ועל כן, יש לנקוט ב"**סדרי דין קבועים**", לדחות את הבקשה לכלל הפחות להתיר לנאשם לפעול בדרך הפוכה - לצרף את התיק דנן לתיק הנוסף.

הנאשם, מאידך, באמצעות בא כוחו עומד על זכותו לצירוף התיקים כמפורט בחוק.

סעיף 39(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**הסעיף**" או ה"**חוק**") מלמד כי הנאשם יוכל לצרף את תיקיו בהתקיים שני תנאים מצטברים. האחד, הוא כי הנאשם הורשע בתיק הנוכחי ומודה כי ביצע את המיוחס לו בתיק המצורף (והרשעתו בו בוטלה או שלא נקבעה), והשני הוא כי ניתנה למאשימה זכות תגובה למבוקש.

שני התנאים הללו מתקיימים באורח מצטבר במקרה דנן, ומשכך לשונו של החוק ונוסחו מלמדים כי ניתן יהיה להיענות לבקשתו של הנאשם ולהתיר לו לצרף את התיק הנוסף לתיק דנן.

ובאשר לטיעונה של המאשימה לפיה סדרי הדין הקבועים ייפגעו יחד עם האינטרס הציבורי תוך יצירת מצב לא רצוי של פורום שופינג - הרי שלא אוכל לקבל טענה זו.

סעיף 39(א) נחקק על מנת להיטיב עם הנאשם, ונדמה כי על כך אין חולק. זוהי מטרתו וזהו בסיסו.

הסעיף אינו מגדיר את זהותו של הפורום אליו ניתן יהיה לצרף את התיק הנוכחי, ובכך הוא מותיר לנאשם, כיוזם הליך הצירוף, את זכות הבחירה בעניין זה. זוהי בחירת מותב שיפוטית חד צדדית ששורשיה נעוצים בחוק ועל כן, טענתה של המאשימה בעניין זה אינה מובנת על אף שאולי נכונה היא, אולם יש בה אלמנט דו סיטרי- כאשר המאשימה עצמה בוחרת את המותב אליו תסכים היא לצרף תיק - האם אין בכך "פורום שופינג" נגדי והפוך?

למי אם כן, ישנה עדיפות וזכות ראשונים לבחור את המותב אשר ידון בכלל תיקיו של הנאשם?

נדמה כי התשובה ברורה היא - לנאשם.

כל מהותו של סעיף 39(א) הוא סיוע ועזרה לנאשם אשר מעוניין "לנקות" את שולחנו, ולהביא, מן הסתם להפחתה עונשית מסויימת בגזר דינו, כיאה וכראוי למי שנוטל אחריות כללית על מעשיו, בבחינת "מחיר מופחת" על כלל פשעיו.

עם זאת, ישנם מקרים יוצאי דופן בהם אין להתיר את הצירוף למותב מסויים בשל טעמים משמעותיים המקנים יתרון למותב אחד על פני חברו, ועל כן ברם יוחלט בעניין הצירוף - יש לשמוע את טענותיה ואת גישתה של המאשימה. כך למשל, אם הורשע הנאשם בדינו לאחר שמיעת ראיות וניתנה הכרעת דין במותב א', וקיים תיק נוסף התלוי ועומד נגדו במותב ב' - נכון יהיה לצרף אליו תיק אחר ולא להיפך בשל יתרונו של "מותב ההוכחות" ("מותב א'") ורוחב הראיות אשר נפרש בפניו. למותר לציין, כי יתרון זה אינו קיים במקרה דנן, בו הודה הנאשם בשני תיקיו במסגרת הסדר ולא נשמעו או נפרשו ראיות בפני מי מהמותבים.

לא מצאתי גם כי חומרת העבירה או הכרונולוגיה המיוחדת לה יש בה די כדי לפגוע ביתרונו הברור של הנאשם בבחירת המותב אשר בו ייגזר דינו. נכון הדבר כי ככל שקיים פער גדול ומשמעותי בין העבירות יש לשקול להותיר את התיקים בידי המותב בו הוגש כתב האישום החמור יותר, אך גם בעניין זה המקרה דנן אינו יוצא דופן במידה המצדיקה מהלך שכזה.

בתיק דנן החזיק הנאשם כ-133 גרם של סם מסוכן מסוג קנביס, ובתיק הנוסף סחר הנאשם ב-193 גרם של סם מסוכן זהה תמורת 5,500 ₪. אכן, יש הבדל ברמת החומרה, אולם אין מדובר בהבדל משמעותי עד כדי כך שזכותו הבסיסית של הנאשם לצירוף תיקים כרצונו תיפגע ותישלל ממנו.

משהתקיימו התנאים הבסיסיים הקבועים בחוק, ומשהוברר כי אין יתרון או חיסרון משמעותי של תיק אחד על חברו - אתיר לנאשם לצרף את התיק הנוסף לתיק דנן וליתן את הדין על שניהם יחד.

צירוף התיקים יבוצע בדיון הקרוב הקבוע ליום 7.4.19.

העתק ההחלטה יועבר לצדדים וכן לעיונה של חברתי כב' השופטת הבכירה ש. לארי בבלי.

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ט, 19 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.